

De veritat que no ens interessa Europa?

Assumpta Falgueras

Coordinadora d'Osona d'Entesa pel Progrés Municipal

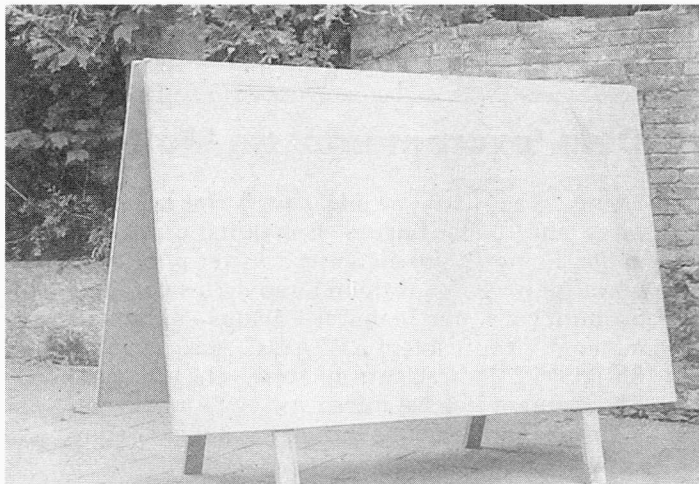
Si el 60% d'abstenció que pronostiquen algunes enquestes per a les eleccions de diumenge es tradueix en el 60% de cadires buides al futur Parlament Europeu, la reflexió seria una. Però si el 60% d'abstenció ha de permetre convertir la política i el nostre futur en una mena de frivolidat en què, de retruc, els discursos radicals i excloents es vagin fent lloc davant la desídia de la resta de partits –i, malgrat tot, dels seus votants– per anar dibuixant una Europa distorsionada i xenòfoba, la reflexió ha de ser una altra. I aquesta ens implica a tots.

L'Entesa pel Progrés Municipal (EPM) som, per sobre de tot, un partit municipalista i el nostre horitzó s'acaba allà on acaben els interessos per la defensa dels nostres pobles i ciutats, a Osona i arreu. Però això no ens pot fer perdre de vista que, difícilment, només des dels municipis podrem encarrilar el nostre compromís per la nostra identitat nacional, la justícia social i les polítiques de progrés si no tenim, a Europa, la mateixa sensibilitat cap a tot això. I Europa, ara mateix, no la té.

Aquestes eleccions arriben en el context de la primera gran crisi global. S'ha reventat la bombolla de l'especulació que movia les altes finances i ens ha escopit tota la perversió que tenia a dins. Ara sí, potser, que ens haurem convençut que els interessos del capital han de trobar respostes fermes que frenin la seva expansió desmesurada. La cèl·lula vital que havia de ser per al desenvolupament

del món globalitzat ha esdevingut el seu càncer. I l'única cura per aquesta proliferació incontrolada és clarament una legislació internacional que reguli i controli les transaccions i els invents financers.

El Parlament Europeu i les institucions que en depenen tenen molt més a fer davant de tot això

del que ens pensem. Europa no és només l'etiquetat del pollastre, sinó també la discussió sobre drets socials, el repte de vetllar molt més de prop per la qualitat de vida de les persones i per construir una unitat política des del respecte a la pluralitat nacional i lingüística dels qui en formem part. I si realment ens creiem la necessitat d'una Europa més social, més oberta i més sensible, l'hem de defensar votant un Parlament que també ho sigui.

Potser ens sembla que Europa queda lluny, però paradoxalment allò que regula és el que més ens afecta. Les seves directives condicionen el 70% de les legislacions estatals. Des d'Europa podem definir grans plans estratègics i la política del Banc Central Europeu, però també fixar i homogeneïtzar permisos de maternitat, setmanes laborals, salaris mínims, rendes mínimes i hàbits de consum que apostin de veritat per l'eficiència energètica i el respecte al medi ambient.

Raül Romeva, eurodiputat d'ICV i candidat a la reelecció, és exponent d'aquest compromís. I diumenge, els qui ens sentim vinculats a ell des de l'afinitat personal i política, i també com a federació ICV-EPM, votarem per aquesta Europa que necessita incidir en un gir social al qual no podem ser aliens, perquè ens hi va el nostre futur. Per desgràcia, ja sabem quin és el cost de deixar el nostre destí a mans d'especuladors globals. I hem de ser conscients que l'abstenció no només és un càstig per als polítics, sinó que a la llarga ho pot acabar essent per a tots nosaltres.

Ens calen polítics que des de Brussel·les pensin en el veí o la veïna que no sap si d'aquí a mig any encara tindran la seva feina. Ens calen polítics a Brussel·les que lluitin per una nova economia que condemna a qui s'enriqueix a costa de la gent. I també ens calen polítics a Brussel·les que apostin per una societat pacífica, ecològica, pròspera i estable perquè tots puguem encarar el futur amb il·lusió.

Europa ens interessa molt. I molt més encara si volem canviar-la.